

Bagdal Zoltán

csinálok végtelent

vadkender
érezem a szelet
pszichoaktív édenkert
tiltott gyümölcs –
(csak azért eszem, mert tiltott, amúgy nem tetszik)
tavirózsákon járó druidák
lebegek
infernális düh
hétkehelynyi vér
szívesen tetováltatnék magamra valami állandót,
mondjuk a semmit.
Ady verseihez hasonlítom magam,
vagy nagyon utálnak, vagy nagyon szeretnek.
tízmillió érdektelen közhely
két összeszűkülte agyvelőből
szürkeállományod már nem is szürke,
– átlátszó
sötét, fekete, gyógyszer, pisztoly –
kaotikus szuicid hajszája –
háromheti unalmam foglalod húsz másodpercebe
négyezer,
a b a b
napfelkelte
fél kiló fagyasztott málna
régén vallások templomaiba jártam;
most már csak lelkemébe látogatok el néha.
változatos vagy,
mint a tundrai növénytakaró

antik oszlopok –
mintha már négyezer éve ugyanazt mondanád
lehetnél néha hűvösebb – (az időnek és az indulataimnak egyaránt
szól)
csinálok végtelent.
hozz két tükröt.

ptsd

posztapokaliptikus rózsakert
404-es hiba
atombombák radioaktív sugárzásától csöpögő táj
hideg
lerobbant motelszobák
kétezer-tizennyolc-
szor haltam már meg álomban
Anton Szandor Lavey Szent Grálja:
szeretem én a felebarátaim (többnyire)
bár az igaziakat kicsit jobban
„anya, nem kapok levegőt”
„mindig azt a hülye telefont nyomkodod”
– megoldáshalmaz
illegális abortuszok
felszabdalt húsodba grépfrútokat tennék,
megmutatnám, mi az a keserű,
ez nem motelszoba,
nem érzés,
nem hangulat,
nem élet
tópart – bárhol, csak ne itt
ha Brutus élne, azt kívánná,
bár lehetne egyszer tizedakkora áruló, mint te.
regeneráció – kend be cink-oxiddal a lelkem, ne vérezzen tovább
függönyök mögött a terror, elbújva
néha-néha félrehúzza,
sikít egy nagyot,
majd visszamegy.

(ő fél tőlem)

a szél majdnem olyan hideg, mint a múlt
háromszázhatvanöt napból kétszázat ide bezárva,
ha kicsit nagyobb lenne az üresség, ki tudnám számolni a területét,
kezdek kimerültebb lenni, mint a Föld vízkészlete
harmincnyolc ATP helyett már csak hármat gyártanak sejtjeim;
néha még annyit se
akaratlanul kihallgatott telefonhívások,
arisztokrata lázálmban lézengő gyászszerartás
túl sok a fekete macska,
lehet, mégiscsak lesz valami

